

Vu Lan với nh ng sao trong lòng không th y kh i n m hân hoan, tôi h i l i mình hay còn thì u gì chẳng? M a, không! m a ph núi đã r i đ u su t tháng ngày cu i h , tí tách gi t đ u d n ng i l i g n v i mùa thu. Lá vàng ! không hàng l u tr c chùa nay đã úa vàng r i g n h t, tr c cảnh m m ch u gió tấp m a sa, c n gió ch t v xì xào đám sen mùa lá đ , xan xát vì héo g y, rách nát b i khô khan. T ng ve g i hè g n nh đã im b c, tr l i gió ngàn đong đ a lá vàng xào x c đón thu sang, thu đã sang, Vu Lan đã v sao c th y lòng n ng trĩu, ng i m t mình v i tách trà thu, am v ng, th h i m t l n lòng n ng trĩu vì đâu.

Ai không bi t Vu Lan là mùa Báo Hi u, có ai không hi u là m i ng i nên t ng nh đ n công n hai đ ng sanh thành, r i làm gì đó đ bày t lòng mình quan tâm, hi u th o, c m n, có ng i ch c n đ ng tr c m sâu l ng nói m t l i Vu Lan: "M i! m bi t con th ng m l m không?", l i có ng i t ng Kinh Vu Lan dùng l i Ph t đ đáp đ n ân đ c, l i cũng có ng i cúng đ ng t s lên Tăng đ đem công đ c h i h ng báo hi u cha m . Vâng t t c là Vu Lan c a ng i con hi u h nh, c m i năm v m i ng i l i m t l n th ng.

Vu Lan c a ng i Ph t t i gia là nh v y, Vu Lan c a ng i xu t tr n "Bát c m xin v n nhà, thân ch i muôn đ m xa, ch vì vi c sanh t , mây tr ng h i đ ng qua". Ng i xu t gia báo hi u ai đây, ng i đ c l i nh ng l i x a T d y trong Quy S n C nh Sách: "Ng i xu t gia đ i v i cha m thì không cung ph ng món ngon v t l , đ i v i thân quy n r i b xa cách không g n... đ i v i gia t c không màng đ n nghĩa v th a k , xa làng b xóm, c t tóc đi tu...". Nh v y thì Vu Lan v i ng i xu t tr n không có ý nghĩa gì hay sao?

Không! Vu Lan c a ng i xu t th ngoài l ng sâu trong tim th c t ng nh m cha, hi u nghĩa ông bà còn ph i làm nh ng vi c hi u mà ng i ngoài th khó có th đ m đ ng n i nh trong Quy S n C nh Sách T d y: "Ng i xu t gia ph i có tâm chí v t ra kh i tr i đ t, nên c t b c thì h ng t i ph ng tr i cao r ng, t tâm ý cho đ n hình t ng ph i đ u khác h n v i ng i th t c, là h t gi ng lành n i t i p ngày càng làm r ng r thêm nhà Ph t, làm cho chúng ma ph i khi p s khu t ph c, v i tâm ni m báo đáp b n ân, c u v t ba loài". Báo hi u Vu Lan c a ng i xu t gia là nh v y.

Vu Lan v , l i Ph t d y còn đó, l i T đnh ninh chúng ta đã làm đ c gì? hay ch là nh làm cho thêm bu n, nh ý T d y trong sách Quy S n: "Sao l i m i b c lên ph m b c c a gi i pháp, mà đã t th ta đây là v T Kheo. Dùng c a cúng đ ng c a Đ n na thí ch , ăn ti u hao c a th ng tr , không bi t xét k vì sao mà có c a y, l i b o r ng l t nhiên là ng i ph i hi n cúng. Ăn r i, xúm đ u huyền não, ch nói toàn chuy n t p c a th gian...". N u

là như vậy Vu Lan viết thì là vô nghĩa.

Như vậy thì làm sao chúng ta có thể nhìn biết được Vu Lan đã viết, Vu Lan còn ý nghĩa gì trong cuộc sống của chúng ta, vì chúng ta đang mãi mê đắm say mê trong cuộc sống, không hiểu tu tập để làm gì như trong Quy Sơn Tông dạy: "Chỉ thích vui thích, mà không biết chính cái vui này là nguyên nhân của khổ đau. Bao kiếp xưa kia, đem thân si mê theo trần cảnh, chấp trần pháp trần cảnh, thì giờ này chỉ để năm tháng trôi qua, không lo tu học, mắt mắt khôn cùng, thọ hưởng càng nhiều, của thì lợi càng lợi, hết năm này qua năm khác mà không biết nghĩ đến sự rời bỏ, có hiểu đâu chấp càng nhiều cũng chỉ là bỏ rời thân xác giả huyễn mà thôi...". Nếu mắt ngày nào đó vô tình nhìn thấy, hiểu rồi ta đã làm được gì để báo đáp ơn ân Vu Lan, ân Tam Bảo nên tin thí đàn na.

Hay cùng với chúng ta cũng chỉ là như vậy, không khác gì với ngày mới cắt tóc quy y. Như Tông Quy Sơn tông dạy: "Quả là kẻ chấp bao giờ nghe đến sự hành trì và huấn dạy của Phật dạy bảo, nên suốt bao năm cũng chỉ có một chút hiểu hiểu, tánh tình vẫn còn như cũ giả nguyên. Cung cách sống khác gì ngày xưa biết nhắc, ham muốn như ngày xưa xa lạ như thói cũ, dần dần theo dõi, hóa thành kẻ không tăng không tụt. Thấy rời bỏ giác ngộ công đã đến ngày già yếu, gặp việc thì như đi đi về về rồi rồi rách. Họ hiểu thế này thì không có lợi ích để hưởng đến tu hành...".

Nếu là như vậy thì oan uổng cho một kiếp tu hành, lấy gì để Vu Lan viết báo đáp thâm ân. Thấy hiểu cha mẹ nào nghe con mình tu hành như vậy mà sanh tâm hoan hỷ, Thấy Thấy nào hiểu hiểu vì có một người hiểu trò tu học hiểu như trên, vậy thì ta lấy chi để báo đáp? sao chúng ta có thể cho phép mình làm những việc vô tâm.

Tông Quy Sơn dạy: "... ai kia đã là được trông phụ thì ta đây cũng có thể làm được như thế, được thì khinh thì mình mà lùi bước và khuếch trương được khó khăn...". Nếu ý thức được như vậy, thì có gì mà ta không làm được, khó khăn nào mà ta chấp vượt qua, và không có thành tựu nào mà ta không thể thành tựu, được như vậy mới thì là vắng lợi Tông dạy: "... là người chấp pháp là bậc thầy trí, không được có thể mau vượt lên được, thì nên hãy đặt tâm trí vào học hành giáo pháp, ôn cho thuộc, tìm kiếm sự tra kinh điển cho rõ pháp Phật, nghiên cứu tinh tường nghĩa lý, để rồi truy vấn bá biện giảng dạy đến tận cùng, báo đáp nên Phật. Được được pháp thì gian, lấy công hạnh huân tu trên đây mà học rồi mình. Như thế thì được cũng như tính được có uy nghi, thì mình biết thành bậc "pháp khí" trong hàng Tăng bảo...".

Nếu làm được như vậy, thì đây là món quà Vu Lan hiếm hoi nhất trong thế gian, còn bình thường thì chúng ta khác nào bình thường. Quy Sơn Cảnh Sách : "..." trong hàng ngũ chúng ta xuất gia chỉ là vô ích, dù là phí hết công sức mà đi mà quên mất không có một chút ích lợi gì hết...". Lòng nghe lời Thầy dạy, tự mình sám hối ăn năn, có trách nhiệm của mình, vì Vu Lan còn vượt trội hơn nhiều yêu cầu.

Ngoài hiên gió đùa càng thêm hiu hắt, vài giọt mưa buồn thêm chút vắng Vu Lan, đức Phật nhìn chúng ta ngày xưa, sao nghe nát cõi lòng, bình thường tự mình chúng ta trốn mất kiếp tu, mỗi năm thu được lá vàng, Vu Lan lại vượt đón niềm tình thế gian. Thế gian cho ta chúng ta tròn tâm tu học, thế gian cho cha mẹ già đang ngóng chờ công đức tu hành của con cháu, thế gian cho chúng ta ngóng trông niềm hạnh phúc lành đời trùng hưng Tam Bảo, thế gian cho Phật Đà hy vọng Chánh pháp sẽ có người truyền thừa xiển dương, tất cả tình thế gian ngóng trông đâu? Vậy vậy Vu Lan vượt sao ta lại không hay biết!

Thôi thì chúng ta hãy vì niềm tin yêu thế gian của Vu Lan phát tâm công đức, như Thầy đã dạy: "...bên trong thì siêng tu tập công phu khổ hạnh, bên ngoài thì hiếm bày đức tính hiền hòa, xa lìa trần tục, mong cầu giải thoát"; vượt trội có thể làm được như thế nào mà Thầy căn dặn trong Quy Sơn thì không quên nguyên qua mất kiếp tu hành, thành tựu trên vâng yêu thế gian dâng lên cúng dường Vu Lan Thế gian Hạnh: "tu hành mà đức cũng như tĩnh đâu được an nhiên, như vậy mới thật không quên phí, mất công đức đi khoác áo cà sa, như vậy cũng tốt là đức đáp báo ân, cầu giúp ba cõi. Nếu có thể đi đi không thoái chuyển thì quên Phật Đà quy tụ chúng ta còn xa, vượt trội là khách tạm thời dõng chí trong ba cõi, đức đi ra vào đâu làm khuôn phép cho người sau...".

Báo ân Vu Lan của chúng ta xuất gia là như vậy, tình thế gian Vu Lan xuất trần là như thế, nếu là con Phật, không ai không có ngày tu hành đức đức tình thế gian Vu Lan xuất thế, không cha mẹ nào không mong muốn con mình thoát khổ sanh vui, niềm tin mong hoài hiếm hoi xuất ly khổ hạnh của các bậc Tiên giác Đạo sư, nếu như hiếm hoi đức, người đức thì Vu Lan tròn niềm hiếm hoi đức, còn bình thường không tự ý chúng ta hoàn không, luống qua vô ích. Niềm tin Vu Lan biết lý chi đức đáp, phát nguyện tu hành mới thật là báo đáp ân.

Thích Tâm Mãn -

(chuaminhthanh.com)

